جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: محمدجواد اخوان
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان بیهقی
کوچه شهید اکبر زجاجی (چهاردهم غربی)، پلاک ۱۲
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۵۴۵۴۸۸
روابط عمومی: ۸۸۵۲۳۰۶۰- فکس: ۸۸۴۹۸۴۶۶
توزیع: مؤسسه نشرگستر امروز نوین ۸۸۷۳۰۹۴۲
چاپ: همشهری
Public@JavanOnline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۷۱۸۵ | سه‌شنبه ۱۳ آذر ۱۴۰۳ | اول جمادی‌الثانی ۱۴۴۶ | اذان ظهر: ۱۱:۵۴ |
غروب آفتاب: ۱۶:۵۱ | اذان مغرب: ۱۷:۱۱ | نیمه‌شب شرعی: ۲۳:۱۰ | اذان صبح فردا: ۰۵:۲۹ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۵۸ |

حکمت

امیرالمؤمنین امام علی علیه‌السلام:

ای مردم! از زلال چشمه‌ای آب بردارید که آبش از گل و لای صاف است.

خطبه ۱۰۵ نهج‌البلاغه

نما | حسین کشتکار

دیده‌بان

دیوارنگاره میدان فلسطین به «وعده صادق ۳» پرداخت

دیوارنگاره جدید میدان فلسطین با شعار «همه اهداف در دسترس هستند، ما انتخاب خواهیم کرد...» رونمایی شد.

به گزارش «جوان» دیوارنگاره جدید میدان فلسطین در آستانه عملیات «وعده صادق ۳» با نمایش بانک اهداف سرزمین‌های اشغالی رونمایی شد. دیوارنگاره فلسطین با شعار «همه اهداف در دسترس هستند، ما انتخاب خواهیم کرد...» به همراه مختصات ایستگاه برق Orot Rabin، میدان گازی و پالایشگاه نفت Ashdod، کارخانه آب شیرین کن Hadera، سایت هسته‌ای دیمونا، پایگاه هوایی پالماخیم، پایگاه آموزش نظامی میشوه آلون، فرودگاه بین‌المللی بن گوریون به نمایش در آمده‌است.

نمایش‌ها ۲ روز تعطیل می‌شوند

به دلیل همزمانی با شهادت حضرت فاطمه زهرا(س)، نمایش‌های سراسر کشور به مدت دو روز روی صحنه نمی‌روند.

به گزارش جوان از دفتر رسانه اداره کل هنرهای نمایشی، بنا بر اعلام شورای نظارت و ارزشیابی، نمایش‌های سراسر کشور از زمان اذان مغرب فردا چهارشنبه ۱۴ آذر تا پایان روز پنج‌شنبه ۱۵ آذر به صحنه نخواهند رفت. در این محدوده زمانی، نمایش‌های مذهبی و مناسبتی، مطابق قوانین شورای ارزشیابی و نظارت و مقررات سالن اجرا می‌توانند به اجرای خود ادامه دهند. اجرای نمایش‌ها از روز جمعه ۱۶ آذر از سر گرفته خواهد شد.

«باغ کیانوش» پرفروش‌ترین فیلم نوجوان سینماها شد

اثر نوجوانانه «باغ کیانوش» به کارگردانی رضا کشاورز حداد پس از یک ماه از آغاز اکران به فروش ۱۰ میلیاردی در سینماها رسید.

فیلم سینمایی «باغ کیانوش» اولین اثر بلند رضا کشاورز حداد به تهیه‌کنندگی محمدجواد موحد با گذشت یک ماه از آغاز اکران با جذب حدود ۲۵۰ هزار مخاطب به فروش ۱۰ میلیارد تومانی رسید. همچنین این فیلم سینمایی مدتی است اکران سیار خود را در مدارس و شهرهای فاقد سینما آغاز کرده و در این بازه زمانی نیز با جذب ۳۳ هزار مخاطب به فروش ۷۰۰ میلیون تومانی رسیده‌است. بدین ترتیب با استقبال مخاطبان و این میزان فروش، «باغ کیانوش» تاکنون رکورد فروش فیلم نوجوان در سینمای ایران را شکست. به طور همزمان از جدیدترین تیزر آن که ساختش بر عهده سید علی نوروزیان است نیز، رونمایی شد. این فیلم که پدیده جشنواره فجر ۴۲ نام گرفته‌بود، با شعار «سینما برای همه بچه‌ها» برای گروه‌های مختلف مخاطب شامل نابینایان و ناشنوایان نیز مناسب‌سازی شده و در دسترس قرار گرفته‌است. این اثر، مخاطبان را به سرزمینی پر رمز و راز فرا می‌خواند که گنج‌های فراوانی درون خود دارد و رؤیای اصیل حراست از وطن را در ذهن نوجوانان شکوفا می‌کند. فیلم سینمایی «باغ کیانوش» نخستین محصول مشترک باشگاه فیلم سوره و کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان محسوب می‌شود و پخش آن برعهده مؤسسه بهمن سبز است که اکران آن در سینماها ادامه دارد.

در نشست «مسئله فلسطین از نگاه ادبیات» مطرح شد

آثار ایرانی با محوریت فلسطین باید بازتاب بین‌المللی داشته باشد

نوید پارسا

برای هر فردی که در ایران عزیز زندگی می‌کند، طبیعی است که سعی داشته باشد نقش مؤثری در زمینه کمک و احقاق حقوق فلسطین داشته باشد. ما باید بتوانیم نسبت به مسئله فلسطین مواجهه بین‌المللی داشته باشیم. به این معنا که آثار و نوشته‌هایمان بازتاب بین‌المللی پیدا کند و محدود به گستره ایران نباشد.

نشست «مسئله فلسطین از نگاه ادبیات» با حضور جمعی از اهالی فرهنگ و ادب در کافه سمیه حوزه هنری انقلاب اسلامی برگزار شد. این نشست با حضور ابراهیم شمشیری، گردآورنده «کتاب نسل‌کشی در قرن ۲۱»، حبیب یوسف‌زاده، مترجم کتاب «یازده زندگی» و سمیه جمالی، منتقد و کارشناس و با حضور تعدادی از دوستداران ادبیات مقاومت برگزار شد.

شمشیری از اساتید دانشگاه به عنوان اولین سخنران برنامه با اشاره به حضورش در نمایشگاه کتاب شارجه عنوان کرد: این نمایشگاه به عنوان یکی از مهم‌ترین نمایشگاه‌های جهان عرب، غرفه‌های قابل توجهی را به فلسطین اختصاص داده بود. آثار بسیاری هم درباره این موضوع منتشر شده است. این نشان می‌دهد آنها به خوبی توانسته‌اند مسئله فلسطین را به عنوان یک امر خارج از مرزها مطرح کنند. ما هم باید بتوانیم آثار و نوشته‌های خود را فراتر از مرزهای جغرافیایی نشر دهیم و فلسطین را به عنوان امری جهانی مطرح کنیم.

این فعال حوزه رسانه با بیان اینکه مسئله فلسطین همواره دغدغه مردم ایران بوده، بیان کرد: حتی در دوران قبل از انقلاب نیز آثار مهمی درباره مقاومت مردم فلسطین منتشر می‌شد و مردم به‌طور قاطع حمایت خود را از جریان مقاومت بیان می‌کردند. برای هر فردی که در ایران عزیز زندگی می‌کند، طبیعی است که سعی داشته باشد نقش مؤثری در زمینه کمک و احقاق حقوق فلسطین داشته باشد. ما باید بتوانیم نسبت به مسئله فلسطین مواجهه بین‌المللی داشته باشیم. به این معنا که آثار و نوشته‌هایمان بازتاب بین‌المللی پیدا کند و محدود به گستره ایران نباشد.

همان‌گونه که رهبر معظم انقلاب عنوان کردند بعد از جنگ سرد، کشورگشایی‌ها به اشکال نامرئی انجام می‌شود، پس ما هم ناگزیر هستیم برای مقابله به همین شکل عمل کنیم. از مهم‌ترین کارها برای مقابله با این شکل از کشورگشایی‌های نامحسوس، رجوع به ادبیات و داستان‌نویسی است

تولید اثر برای فلسطین باید مستمر باشد

در ادامه حبیب یوسف‌زاده، مترجم کتاب «لهجه‌های غزه‌ای» با تأکید بر این امر که این کتاب ترجمه عربی ندارد از چگونگی شکل‌گیری این اثر و نسبت آن با دغدغه فلسطین پرداخت.

وی در ادامه با اشاره به این سخن مقام معظم رهبری که «هیچ روایتی در تاریخ باقی نمی‌ماند، مگر اینکه با هنر درآمیخته باشد»، عنوان کرد: ما علاوه بر پرداختن به مسئله فلسطین در قالب‌های هنری و ادبیات باید توجه داشته باشیم هر کاری که انجام می‌دهیم باید استمرار داشته باشد.

یوسف‌زاده با تأکید بر این امر که ما چه بخواهیم و چه نخواهیم نماینده مبارزه با سلطه استکبار جهانی هستیم، افزود: لاجرم باید بتوانیم آثار زیادی درباره مقاومت مردم فلسطین تولید و منتشر کنیم.

او ادامه داد: شاید مهم‌ترین رسالت ما همین باشد که یک اتاق فکر ایجاد کنیم که در آن آثار و روایت‌های مربوط به فلسطین را جمع‌آوری کنیم و در اختیار مخاطبان قرار دهیم.

یوسف‌زاده اظهار داشت: کار نیکو کردن از پر کردن است. باید کتاب‌های مربوط به مسئله فلسطین و مقاومت به لحاظ کمی و کیفی افزایش پیدا کند. همانگونه که مقام معظم رهبری عنوان کردند، بعد از جنگ سرد، کشورگشایی‌ها به اشکال نامرئی انجام می‌شود، پس ما هم ناگزیر هستیم برای مقابله به همین شکل عمل کنیم. یکی از مهم‌ترین کارها برای مقابله با این شکل از کشورگشایی‌های نامحسوس، رجوع به ادبیات و داستان‌نویسی است.

مترجم کتاب «یازده زندگی» بیان داشت: یکی از اشتباهات ما در حوزه کار فرهنگی، شعارزدگی است. بدین معنا که خیلی شعاری و عیان پیام را به مخاطب انتقال می‌دهیم، درحالی‌که می‌توان از طریق بیان داستان‌های ادبی و مذهبی به شکلی غیرمستقیم پیام خود را انتقال داد.

ادبیات، فلسطین را به زبان مشترک تبدیل می‌کند

سپس سمیه جمالی، منتقد و کارشناس حوزه ادبیات و داستان‌نویسی با اشاره به نقش ادبیات در بیان عواطف و احساسات مشترک همه انسان‌ها گفت: ادبیات امری فراسرزمینی و فراتر از همه مرزهاست و به نحوی می‌توان گفت ادبیات زبان مشترک تمام انسان‌ها در همه فرهنگ‌هاست. اگر بخواهیم با آدم‌های مختلف و با معیارهای مختلف ارتباط برقرار کنیم، یکی از بهترین راه‌ها ادبیات است.

جمالی تأکید کرد: مسئله فلسطین از مسائل مهمی است که از طریق ادبیات می‌تواند زبان مشترکی پیدا کند و تبدیل به امری فرامرزی شود.

این منتقد ادامه داد: هر نویسنده‌ای باید به دنبال جهان خودش باشد و به شکلی خودجوش موضوعات را دنبال کند، مانند همین مسئله فلسطین. موضوع فلسطین باید تبدیل به امری فردی و خودخواسته باشد، نه امری سفارشی. این بدین معناست که برای نویسنده باید مسئله فلسطین دغدغه شخصی باشد.

او با تأکید بر اینکه مسئله فلسطین در ایران تبدیل به امری سیاست‌زده شده است، اضافه کرد: ادبیات باید بتواند موضوعات این‌چنینی را خارج از فضای سیاست و حکومتی دنبال کند و این آثار به شکل مستقل خلق شوند. متأسفانه در بین قشر روشنفکری و حتی قشر مذهبی‌های سنتی پرداختن به موضوعات مثل مسئله فلسطین رنگ و بوی سیاسی پیدا می‌کند. مشکل این است که ما اساساً آشنایی با مسئله فلسطین نداریم. اینکه آنها چگونه زندگی می‌کنند و چه آداب و رسومی دارند. همه این موضوعات زیر نقاب سیاست پنهان شده است.

در پایان میهمان‌ها هر کدام جمع‌بندی از گفته‌های خود داشتند و حاضران در برنامه نیز سؤالات خود را مطرح کردند.

دیدگاه

کمدی خوب نمی‌تواند مردم را تحقیر کند

سینمای کمدی در ایران راه نزول را در پیش گرفته‌است. باید در نظر داشت که کیفیت همواره از کنار کمیت حاصل می‌شود

فرزین ماندگار

در هیچ دورانی از تاریخ سینما با تحقیر مردم و شوخی با فرهنگ طبقاتی از مردم خنده گرفته نشده‌است. چارلی چاپلین و لورل و هاردی نیز هیچ‌گاه به تمسخر دیگران دست نمی‌زنند، بلکه تنها با خود شوخی می‌کردند.

محمدتقی فهیم، منتقد سینما در نشست «بررسی سینمای کمدی» که با حضور سینماگران و منتقدان در موزه سینما برگزار شد، عنوان کرد: من طرفدار نوعی از سینما هستم که قابلیت سرگرم‌کنندگی داشته باشد، زیرا اگر سینما نتواند ایجاد تفریح کند، اساساً بود و نبود آن اهمیتی ندارد.

وی با بیان اینکه اصلی‌ترین مؤلفه در سینما، وجه سرگرم‌کنندگی آن است و این موضوع گستره و انواع هنرها را در بر می‌گیرد، افزود: بنابراین اگر فردی به دنبال این موضوع باشد تا تفریح و سرگرمی را از سینما حذف کند و به جای آن مانیفست‌های سیاسی را قرار دهد، باید به دنبال مدیوم دیگری باشد.

این منتقد پیشکسوت سینما با بیان اینکه خنداندن در سینما اصلاً کار ساده‌ای نیست و به عنوان نیاز روز جامعه مطرح است، گفت: همین دلیل کار سینمای کمدی را دشوار می‌کند و انجام آن کار هر کسی نیست. به عنوان مثال، برای ساخت یک فیلم عاشقانه، کارگردان راه بسیار ساده‌تری را در پیش دارد، اما برای تولید یک کمدی که مردم را راضی نگه دارد، مسیر دشواری پیش رو است.

شیب نزولی سینمای ایران

این منتقد عنوان کرد: در هیچ دورانی از تاریخ سینما با تحقیر مردم و شوخی با فرهنگ طبقاتی از مردم خنده گرفته نشده‌است. چارلی چاپلین و لورل و هاردی نیز هیچ‌گاه به تمسخر دیگران دست نمی‌زنند، بلکه تنها با خود شوخی می‌کردند و خود را آیینه‌ای قرار می‌دادند تا مردم ضعف‌های خود را در نسبت با این کاراکترها بررسی کنند. متأسفانه در سینمای ایران بسیاری از فیلم‌های کمدی تنها به دنبال خالی کردن جیب مخاطبان هستند.

منتقد پیشکسوت سینما در پایان بیان کرد: به عقیده من سینمای کمدی در ایران راه نزول را در پیش گرفته است. باید در نظر داشت که کیفیت همواره از کنار کمیت حاصل می‌شود و به همین دلیل نیاز است تا آثار بیشتری تولید شوند. هر اندازه که یک جامعه با مشکلات بیشتری دست به گریبان باشد، آمادگی آن برای پذیرش ژانر کمدی بیشتر است.

مجید اسماعیلی، مدیر عامل موزه سینما نیز در این نشست گفت: گاهی نظرات به گونه‌ای است که به نظر می‌رسد میان سینمای اجتماعی و کمدی تضاد وجود دارد، در صورتی که اینگونه نیست. سینمای کمدی می‌تواند با نگاهی درست و اصولی به مسائل اجتماعی ورود کرده، در این زمینه هوشمندانه عمل کند و در نهایت نیز واکنش‌هایی را به همراه داشته باشد. از جمله انتقادهایی که این روزها به سینمای کمدی وارد می‌شود، در رابطه با مضمون و محتوای آثار تولید شده است.

وی بیان کرد: بسیاری از افرادی که وارد مجموعه‌های نمایشی و سالن‌های سینما می‌شوند، انتظار دارند با یک فیلم کمدی مواجه شوند و همانطور که می‌دانید مخاطب وفادار به گیشه این ژانر را انتخاب می‌کند که باعث رونق در سینما می‌شود، اما در عین حال باید ملاحظاتی نیز وجود داشته باشد و عمق و محتوای بهتری از این گونه سینمایی انتظار می‌رود. اخلاق‌مداری، موضوع مهمی است که ایرانیان همواره به دنبال آن بوده‌اند و در سینما باید مورد تأکید قرار بگیرد.

یکی از سخت‌ترین ژانرها کمدی است

سید مسعود اطیابی، نویسنده و کارگردان سینما گفت: هر زمان سینما خواسته دانش مخاطبان را تغییر دهد یا علمی را به او اضافه کند، متضرر شده و توفیقی پیدا نکرده‌است، زیرا مخاطبان سینما در ابتدا باید از نظر احساسی تحت‌تأثیر قرار بگیرند. یکی از سخت‌ترین ژانرها در سینما مربوط به فیلم‌های کمدی است. در سینمای کمدی پیش از هر چیز نیاز است تا فیلمساز توانایی ویژه‌ای داشته‌باشد. سینمای کمدی مؤثرترین ژانر در حفظ کانون خانواده است و هیچ فیلم کمدی، حتی انواع سخیف آن موجب بر هم خوردن کانون یک خانواده نشده‌است، اما در مقابل فیلم‌های اجتماعی که عموماً مورد تمجید قرار می‌گیرند، گاهی باعث ایجاد آسیب‌هایی برای کانون خانواده شده‌اند.

اطیابی بیان کرد: به عقیده من سینمای کمدی در ۱۰ سال آینده همچنان در رأس انتخاب‌های عموم جامعه قرار خواهد داشت و ژانر دیگری نمی‌تواند حریف آن شود. شاید فیلم‌هایی از سینمای اجتماعی موفق به جذب مخاطب پرتعداد شوند، اما این موضوع به یک رویه تبدیل نخواهد شد.

سینمای ایران در کما و در حال نابودی است

عادل تبریزی، نویسنده و کارگردان سینما گفت: بحث فیلم‌های کمدی در تاریخ سینمای ایران موضوع بسیار مهمی است و من آن را تحت عنوان سینمای مردمی می‌دانم. اگر در پژوهش‌های سینمایی به مقالات مختلف از ابتدای انقلاب تاکنون مراجعه کنید، متوجه می‌شوید که برخی همواره اعتقاد داشته‌اند که سینمای ایران در کما و در حال نابودی است. این اتفاق جریان‌های مختلف سینمایی را در برگرفته تا امروز به فیلم‌های کمدی رسیده‌است. سینمای مردمی از گذشته و پیش از انقلاب تاکنون مورد هجمه عده‌ای قرار داشته‌است، در حالی که بسیاری از این آثار به مقوله اخلاق و خانواده توجه داشتند.

وی ادامه داد: پس از انقلاب نیز برخی منتقدان فیلم‌های عاشقانه و اکشن را که مخاطبان فراوانی داشتند زیر سؤال بردند. گویی همواره ژانری که مردم به آن توجه نشان می‌دهند، مورد چنین حمله‌ای قرار داشته‌است و در ابتدا آن را در تعارض با نوعی دیگر از سینما قرار می‌دهند تا وجوه منفی هر چه بیشتر برجسته شود. امروز صحبت از این است که چرا در سینمای ایران تنوع ژانری نبوده و برای مثال سینمای اکشن وجود ندارد، در حالی که این گونه از فیلم‌ها در گذشته تولید می‌شدند و مخاطبان بسیاری را با خود همراه می‌کردند، اما قدر آن دانسته نشد.

تنها ۲۵ درصد اکران مختص فیلم‌های کمدی است

سید ابراهیم عامریان تهیه‌کننده سینما گفت: در زمانه فعلی متأسفانه هجمه‌های بسیاری متوجه سینمای کمدی است و من گاهی فکر می‌کنم به واسطه فعالیت در این گونه مرتکب یک گناه کبیره می‌شوم. باید بررسی دقیقی صورت بگیرد تا متوجه شویم چرا سینمای کمدی در این دوران تا این اندازه مورد توجه است و دیده می‌شود.

عامریان افزود: زمانی فیلم‌های مربوط به ژانر دفاع مقدس آنچنان که باید دیده نمی‌شدند، اما فیلمی مانند «اخراجی‌ها» معادلات را برهم زد، زیرا از امتیازهای سینمای کمدی استفاده کرد و توسط عمده مردم مورد توجه قرار گرفت.

زبان فارسی

استعمار انگلیس نبود، «فارسی» زبان اول دنیا بود

الان ما هرچقدر زبان فارسی را در هند تبلیغ کنیم، پول هم نگیریم، باز مردم نمی‌آیند، ولی برای زبان انگلیسی بچه‌ها را از کودکی به کلاس می‌فرستند

علی موحد

علیرضا قزوه می‌گوید اگر استعمار انگلیس نبود، امروز زبان اول دنیا «فارسی» بود و ما گویش‌ور اصلی در هند بودیم. انگلیس برای نابودی زبان فارسی در هند ۳۰۰ سال کار کرده و از ما جلوتر است.

علیرضا قزوه، شاعر پیشکسوت کشورمان که پژوهش‌های خوبی بر شبه‌قاره هند دارد درباره تأثیر منفی انگلیسی‌ها بر زبان فارسی به این نکته اشاره می‌کند: انگلیسی‌ها روی فارسی به‌طور جدی کار کردند، بعد کم‌کم زبان اردو را رواج دادند و به مرور فارسی را کمرنگ کردند. بعد از مدتی هم هر دو زبان را زدند؛ هم فارسی و هم اردو را. شما در دوران «بیدل» می‌بینید که زبان فارسی هنوز رواج دارد. آن موقع نخستین گروه انگلیسی‌ها که می‌آمدند و به دربار «جهانگیر پادشاه» می‌رسیدند، جهانگیرشاه راهشان نمی‌داد و می‌گفت «اینها یکسری ماهیگیر از جزایر دورند! برای چی به اینا راه بدم؟ من پادشاه هندم». در دوره «ابوالفتح جلال‌الدین محمد اکبر»، معروف به اکبر کبیر می‌آمدند، او هم انگلیسی‌ها را تحویل نمی‌گرفت. انگلیس چه کار می‌کند؟ به اسم اینکه ما می‌خواهیم هدیه بدهیم، در دوره «شاه‌جهان» کم‌کم نفوذ و در دوره بعدی کمپانی هند شرقی را تأسیس کردند و سیاست‌های استعماری خودشان در مورد زبان را به واسطه همین شرکت پیش بردند.

کاملاً بابرنامه آمدند

قزوه در ادامه عنوان می‌کند: کاملاً بابرنامه آمدند. الان ما هرچقدر زبان فارسی را آنجا تبلیغ کنیم، پول هم نگیریم، باز مردم نمی‌آیند، ولی برای زبان انگلیسی بچه‌ها را از کودکی به کلاس می‌فرستند. خودمان هم همین کار را می‌کنیم. امروز کاری کرده‌اند که مردم به آموختن زبان انگلیسی نیازمند هستند. برای این کار استعماری هم ۱۵۰ سال وقت گذاشته‌اند.

ما نمی‌توانیم در چند سال آن را خنثی کنیم.

در یک دوره شاعر بزرگی مثل «قالب دهلوی» شعرهایش را بیشتر به فارسی می‌نویسد و کمتر به اردو می‌پردازد. حکومت اهمیتی به شعر فارسی‌اش نمی‌دهد. او گله می‌کند و می‌رود تا در دانشگاه فارسی را درس بدهد، اما رئیس دانشگاه به استقبالش نمی‌آید و او هم در نهایت ول می‌کند و می‌رود. در شعرهایش ناله می‌کند که چرا کسی به شعر فارسی من اهمیت نمی‌دهد. حالا قالب دهلوی متعلق به چه دوره‌ای است؛ دوره ناصرالدین‌شاه! شما نگاه کنید که از دوره قبل از فتحعلی‌شاه و اوایل آقامحمدخان و اینها، کمپانی هند شرقی به هند آمده بود. در طول ۱۰۰ تا ۱۵۰ سال چه‌کار کردند؛ به جایی رساندند که دیگر فارسی و اردو فایده‌ای ندارد. از مردم و شاعران، زبان و آداب و فرهنگ انگلیسی می‌خواهند. به قالب دهلوی که بزرگ‌ترین شاعر آن زمان است، می‌گویند بیا در کالج دهلی درس بده. قالب فکر می‌کند حالا که قرار است در دانشگاه دهلی درس بدهد، رئیس دانشگاه به استقبالش می‌آید، ولی خبری از استقبال نیست. به او می‌گویند باید با آداب انگلیسی درس بدهد.

می‌گویند سبک انگلیسی این است که تو بروی آنجا بایستی و از دانشجو و استاد وقت بگیری و خلاصه مثل انگلیسی‌ها درس بدهی یا «صهبایی» که یکی از استادهای بزرگ هند بوده و از شاعران بزرگ فارسی در آن روزگار بوده، انگلیسی‌ها او را کنار رود جمنا به ضرب گلوله می‌کشند. خلاصه اینکه انگلیسی‌ها در هند خیلی ظلم کردند و ظلم می‌کنند. چندین برابر نادرشاه از پادشاه اَوَد جواهرات و پول می‌گیرند. پادشاهان اود از نیشابوری‌های ایران بود که آنجا حکومت می‌کرد. همه ثروت اود را می‌برند. اسم نادرشاه بدنام می‌شود، وگرنه انگلیسی‌ها چند برابر نادر از هند ثروت بردند. همه را می‌برند و بزرگ‌ترین صدمه آنها هم نابودی زبان فارسی بوده و هست.

انگلیس بزرگ‌ترین ضربه را به زبان فارسی زد

مسلماً اگر انگلیس دخالت نمی‌کرد، امروز زبان اول دنیا، فارسی بود. انگلیس بزرگ‌ترین ضربه را به زبان فارسی زد. اگر استعمار و حیله‌گری انگلیس نبود، الان در هند باید گویش‌ور اصلی ما می‌بودیم. زبان دیوانی در هند فارسی بود. شما نگاه کنید، حتی تمام پادشاهان هند شعر می‌گفتند و نویسنده بودند. بزرگ‌ترین شاعران ایران به هند می‌رفتند و پادشاهان به همه آنها بالاترین مقام‌ها را می‌دادند. انگلیسی‌ها خیلی ظلم کردند. تا همین امروز هنوز بعضی از خانواده‌های اصیل هند در هدایایی که برای عروس می‌گذارند، یک دیوان حافظ هم می‌دهند. وقتی من به ایران می‌آمدم، چندین‌بار مجبور شدم برای بعضی از این خانواده‌ها که خیلی اصیل بودند و آدابی داشتند، دیوان حافظ ببرم که در کابین عروس‌شان دیوان حافظ بگذارند.